

NABOŻEŃSTWO O NAWRÓCENIE Z ENCYKLIKĄ LAUDATO SI'

Papież Franciszek zachęca nas do «głębokiego nawrócenia duchowego» i refleksji w kontekście kryzysu ekologicznego. Oto propozycje rozważań Słowa Bożego, tekstów Ojca Świętego i różnych modlitw. Nasze nabożeństwo składa się ono ze wstępu i 3 części: celebracji z tekstami biblijnymi mówiącymi o stworzeniach i fragmentami encykliki *Laudato si'*, "lamentacji" nad trudnościami w ochronie środowiska oraz modlitewnej zachęty do działania.

1. Wstęp. Można zaśpiewać odpowiednią pieśń na wejście (np. *Czego chcesz od nas Panie..*)
Modlitwa na rozpoczęcie:

Dobry i łaskawy Boże, Ty wzywasz nas do solidarności z ofiarami katastrof ekologicznych, zmian klimatycznych i destrukcji naturalnego środowiska. Wiemy, że Ziemia stanie się naszym domem dopiero wówczas, gdy zechcemy szanować i troszczyć się o całą "wspólnotę życia" oraz gdy pokornie potrafimy być wiernym swojemu powołaniu w tej wspólnotcie; kiedy podejmiemy działania dla ochrony i odnowy systemów życia; gdy rzeczywiście zadbamy o zrównoważony rozwój dla wszystkich. Prosimy, przemień nasze serca. Napełnij je pragnieniem Twojego Królestwa, w którym żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

2. Celebracja Słowa Bożego

Proponujemy rozważanie tekstów biblijnych mówiących o różnych elementach Bożego Stworzenia

Ogień oraz słońce, księżyc i światło

Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość... A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I stało się tak. Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek - dzień czwarty. (Rdz 1, 3.14-19)

Refren: A Bóg widział, że były dobre. (refren może być śpiewany)

Ziemia oraz życie roślinne i zwierzęce

Chwalcie Go, słońce i księżycu, chwalcie Go, wszystkie gwiazdy świecące.

Chwalcie Go, nieba najwyższe i wody, co są ponad niebem: niech imię Pana wychwalają, On bowiem nakazał i zostały stworzone. (Ps 148, 3-5)

Refren: A Bóg widział, że były dobre.

Zapytaj zwierząt - pouczą. I ptaki w powietrzu powiedzą. Zapytaj Podziemia, wyjaśni; pouczą cię i ryby w morzu. Któż by z nich tego nie wiedział, że ręka Pana uczyniła wszystko: w Jego ręku - tchnienie życia i dusza każdego człowieka. (Hi 12, 7-10)

R: A Bóg widział, że były dobre.

Wiatr oraz życie, duch i oddech

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. (Dz 2, 1-4)

R: A Bóg widział, że były dobre.

Woda oraz morza, rzeki i oceany wraz z wodnymi istotami żywymi

O, wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy!

Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko! (Iz 55, 1)

I ukazał mi rzekę wody życia, lśniąca jak kryształ, wypływającą z tronu Boga i Baranka.

Pomiędzy rynkiem Miasta a rzeką, po obu brzegach, drzewo życia, rodzące dwanaście owoców - wydające swój owoc każdego miesiąca - a liście drzewa służą do leczenia narodów. (Ap 22, 1-3)

R: *A Bóg widział, że były dobre.*

Życie ludzkie kobiet i mężczyzn

Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. (Rdz 1, 27); Wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą. (Rdz 2, 7)

R: *A Bóg widział, że były dobre.*

O Panie, nasz Boże, jak przedziwne Tve imię po wszystkiej ziemi!

Gdy patrzę na Tve niebo, dzieło Twych palców, księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził:

czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, i czym - syn człowieczy, że się nim zajmujesz?

O Panie, nasz Panie, jak przedziwne Tve imię po wszystkiej ziemi! (Ps 8, 2.4-5.10)

R: *A Bóg widział, że były dobre.*

Chwila ciszy.

*Kończymy fragmentem z encykliki *Laudato si'*, który jest też wprowadzeniem do kolejnej części.*

Laudato si', mi' Signore – Pochwalony bądź, Panie mój, śpiewał święty Franciszek z Asyżu. W tej pięknej pieśni przypomniał, że nasz wspólny dom jest jak siostra, z którą dzielimy istnienie, i jak piękna matka, biorąca nas w ramiona: «Pochwalony bądź, mój Panie, przez siostrę naszą, matkę ziemię, która nas żywi i chowa, wydaje różne owoce z barwnymi kwiatami i trawami».

Ta siostra protestuje z powodu zła, jakie jej wyrządzamy nieodpowiedzialnym wykorzystywaniem i rabunkową eksploatacją dóbr, które Bóg w niej umieścił. Dorostaliśmy myśląc, że jesteśmy jej właścicielami i rządcami uprawnionymi do jej ograbienia. Przemoc, jaka istnieje w ludzkich sercach zranionych grzechem, wyraża się również w objawach choroby, jaką dostrzegamy w glebie, wodzie, powietrzu i w istotach żywych. Z tego względu wśród najbardziej zaniedbanych i źle traktowanych znajduje się nasza uciskana i zdewastowana ziemia, która «jęczy i wzdycha w bólach rodzenia» (Rz 8, 22). Zapominamy, że my sami jesteśmy z prochu ziemi (por. Rdz 2, 7). Nasze własne ciało zbudowane jest z pierwiastków naszej planety, jej powietrze pozwala nam oddychać, a jej woda ożywia nas i odnawia. (LS 1-2)

3. Lamentacja

Czy potrafimy odczuć ów protest stworzenia i dołączyć się poprzez nasz żal i nasze lamentacje?...

W księdze proroka Izajasza czytamy:

Żałośnie wygląda ziemia, zmarniała; świat opadł z sił, niszczeje, niebo wraz z ziemią się wyczerpały. Ziemia została splugawiona przez swoich mieszkańców, bo pogwałcili prawa, przestąpili przykazania, złamali wieczyste przymierze... (Iz 24, 4-6)

Wezwania modlitewne

*Po każdym wezwaniu śpiewamy: **Panie, zmiłuj się / Kyrie eleison***

- Świat jest dobrem wspólnym i domem dla wszystkich jego mieszkańców. Niestety chciwość niektórych powoduje wielkie nierówności i biedę.

- Życie jest Bożym darem a my nie chcemy zrozumieć, że każde życie jest święte.

- Woda jest podstawowym dobrem. Często korzystamy z niej marnotrawnie, podczas gdy większość populacji świata cierpi na jej brak.

- Niszczymy nasze lasy, eksploatujemy je ponad miarę a to bezcenny ekosystem, źródło wielu zasobów i dom dla zwierząt.
- Lasy tropikalne i rafy koralowe są zagrożone w wyniku ludzkiej działalności, a przecież powinny być płucami świata, źródłem życia, pożywienia i medykamentów; obiektem naszego zachwytu nad pięknem Stworzenia.
- Wzrasta nasza zależność energetyczna i marnotrawstwo naturalnych zasobów świata, a tak bardzo brakuje nam ducha oszczędności.
- Przez nieodpowiedzialne zachowania przyczyniamy się do zwiększania emisji toksycznych substancji do atmosfery, zatruwając środowisko własnego życia.
- Przyczyniamy się do globalnego ocieplenia, które powoduje nowe powodzie i susze zagrażając dzikiej przyrodzie i uprawom rolniczym oraz pozbawiając domu milionów ludzi.
- Nie troszczymy się wystarczająco losem uchodźców i imigrantów przemieszczających się z powodu suszy, powodzi, braku żywności czy wojny.
- Nie szanujemy plonów ziemi, chleba i wszelkiej żywności, a tyle naszych sióstr i braci cierpi niedostatek i głód.
- Wciąż zbyt mało dzielimy się tym co mamy z bliźnimi, którzy już cierpią z powodów kryzysów ekologicznych, klimatycznych i społecznych w najuboższych częściach świata.
- Nie przestrzegamy postów, nie ograniczamy spożycia mięsa, nie przeciwdziałamy patologiom chowu przemysłowego zwierząt.
- Nie dziękujemy codziennie za dar Stworzenia – za zielen wokół, za słońce i księżyc, za śpiew ptaków, za nasze własne ciało które tak dobrze nam służy.
- Wiele w nas agresji wobec bliźnich, wobec zwierząt oraz reszty Stworzenia.

Modlitwa podsumowująca:

Boże, który jesteś cierpliwy, wysłuchaj nasze wołania, gdy przynosimy do Ciebie nasz ból i nasze nadzieje, nasz strach i słabość. Ulecz nasze serca, daj nam nadzieję, ucisz nasz strach, przebaczone nasze przewinienia. Niech Duch Święty, który w nas mieszka, umocni nas, byśmy pozostali wierni nadziei i obietnicy Ewangelii, objawionej nam przez Twojego Syna, naszego Pana Jezusa Chrystusa. Amen.

Ojciec nasz...

4. Zachęta do aktywności:

W chwili ciszy zastanówmy się co możemy zrobić dla realizacji tych idei. Może uda się podjąć jakieś decyzje, by żyć bardziej odpowiedzialnie, myśląc o potrzebach bliźnich, naszych lokalnych wspólnot i całej społeczności ludzkiej. Jesteśmy równocześnie obywatelkami i obywatelami różnych narodów oraz jednego świata, w którym to co lokalne, jest powiązane z tym co globalne. Każda i każdy z nas jesteśmy odpowiedzialni za obecne i przyszłe dobro ludzkiej rodziny oraz za wszelkie życie na Ziemi. Duch solidarności ludzkiej i pokrewieństwa z wszelkim życiem umacnia się, gdy żyjemy w szacunku dla tajemnicy istnienia, w duchu wdzięczności za dar życia oraz w pokornej postawie co do naszego ludzkiego miejsca pośród przyrody.

Wielbimy Cię, Panie, za Twoją dobroć względem nas. Daj nam wielkie serce byśmy radowali się Twoimi darami. Przebaczone, gdy zbłądzimy i błogosław nam i całemu Stworzeniu. Prosimy o to w imię Jezusa, Twojego Syna, który żyje i działa między nami teraz i na wieki wieków.

Tu warto uroczysto odmówić chrześcijańską modlitwę wraz ze stworzeniem Papieża Franciszka z encykliki Laudato si' Na zakończenie błogosławieństwo i odpowiednia pieśń (np. jedna z polskich wersji Hymnu stworzenia św. Franciszka).

Chrześcijańska modlitwa wraz ze stworzeniem Papieża Franciszka

Chwalimy Cię, Ojcze, wraz ze wszystkimi stworzeniami,
które wyszły spod Twojej wszechmocnej ręki.

Twoje są i pełne są Twojej obecności
i Twojej czułości.

Pochwalony bądź, Panie!

Jezu, Synu Boży,
wszystko przez Ciebie zostało stworzone.

Kształtowałeś się w łonie Maryi,
stałeś się częścią tej ziemi
i oglądałeś ten świat ludzkimi oczyma.

Dziś żyjesz w każdym stworzeniu
w Twojej chwale Zmartwychwstałego.

Pochwalony bądź, Panie!

Duchu Święty, który swoim światłem
kierujesz światem ku miłości Ojca
i towarzyszysz jękom stworzenia,
Ty żyjesz także w naszych sercach,
by nas pobudzać ku dobru.

Pochwalony bądź, Panie!

Panie Boże w Trójcy Jedyny, piękna Wspólnota nieskończonej miłości,
naucz nas kontemplowania Ciebie

w pięknie wszechświata,
gdzie wszystko mówi nam o Tobie.

Rozbudź nasze uwielbienie i wdzięczność
za każdą istotę, którą stworzyłeś.

Obdarz nas łaską poczucia się wewnętrznie zjednoczonymi
ze wszystkim, co istnieje.

Pochwalony bądź, Panie!

Boże miłości, ukaż nam nasze miejsce w tym świecie
jako narzędzi Twojej miłości

dla wszystkich istot tej ziemi,
bo żadna z nich nie jest przez Ciebie zapomniana.

Oświeć posiadających władzę i pieniądze,
aby nie popadli w grzech obojętności,
aby miłowali dobro wspólne, wspierali słabych
i opiekowali się światem, w którym żyjemy.

Ubodzy i ziemia wołają:

Panie, obejmij nas swą mocą i światłem,
abyśmy chronili wszelkie życie,
przygotowali lepszą przyszłość,
aby nadeszło Twoje Królestwo
sprawiedliwości, pokoju, miłości i piękna.

Pochwalony bądź, Panie! Amen.